

Sygn. akt IX Pz 122/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach - Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Mariola Łącka /spr/

Sędziowie: SSO Maria Konieczna

SSO Janina Kościelniak

Protokolant: Dagmara Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Z. P.**

przeciwko T. P.

o ryczałt za noclegi

na skutek zażalenia powoda Z. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 23 czerwca 2016 r. sygn. akt V P 241/15

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Mariola Łącka SSO Janina Kościelniak

UZASADNIENIE

Powód w niniejszej sprawie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 8.400 zł i 5.200,00 euro tytułem ryczałtu za noclegi w trakcie podróży służbowych w kraju i za granicą.

Wskazał, że pozwany nie zapewnił mu bezpłatnego noclegu poza kabiną samochodu ciężarowego.

Swoje roszczenie oparł na przepisach art.21 a ustawy o czasie pracy kierowców, art.77⁵ par.3-5 kp oraz przepisie par.16 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.01.2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej.

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 23.06.2016r . sygn. akt V P 241/15 Sąd Rejonowy w Rybniku zawiesił postępowanie w sprawie do czasu rozstrzygnięcia sprawy toczącej się przed Trybunałem Konstytucyjnym sygn. akt K 11/15.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd I instancji podał, że przed Trybunałem Konstytucyjnym pod sygn. K 11/15 toczy się sprawa z wniosku Związku Pracodawców

(...) o zbadanie zgodności z Konstytucją art.21 a ustawy z dnia 16.04.2004r. o czasie pracy kierowców w zakresie w jakim kierowcy zatrudnionemu w transporcie międzynarodowym przyznaje zwrot kosztów za nocleg w granicach limitu określonego dla pracowników zatrudnionych w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29.01.2013r. Dz. U. z 2013r., poz.167).

W ocenie Sądu Rejonowego rozstrzygnięcie przez Trybunał Konstytucyjny powyższej sprawy ma wpływ na toczące się postępowanie.

Dlatego też na mocy art.177 par.1 pkt.1 kpc z urzędu zawiesił postępowanie w sprawie. Sąd Rejonowy powołał się na pogląd Sądu Najwyższego, iż przepis art.177 par.1 pkt.1 kpc należy interpretować rozszerzająco i stanowi on również podstawę zawieszenia w przypadku przedstawienia Trybunałowi Konstytucyjnemu przez sąd cywilny w innej sprawie pytania prawnego dotyczącego zgodności z Konstytucją ustawy, która ma być zastosowana.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, skarżąc je w całości.

Wniósł o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucił naruszenie art.177 par.1 pkt.1 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie skutkujące przyjęciem, że zachodzą w niniejszej sprawie podstawy do zawieszenia postępowania.

Skarżący zarzucił, że art.177 par.1 pkt.1 kpc odnosi się do postępowania cywilnego i powinien być interpretowany ściśle i nie może prowadzić do tworzenia pozaustawowych przesłanek zawieszenia.

Powołał się przy tym na orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i Katowicach.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Wskazał, że w dniu 8.09.2016r. wszedł w życie przepis art. 177 par.1 pkt.3 zgodnie, z którym Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym lub Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Pozwany podkreślił, że sprawa wypłaty ryczałtu za noclegi kierowcom jest przedmiotem licznych sporów sądowych i kontrowersji. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17.06.2014r. dotycząca tej kwestii budzi wątpliwości interpretacyjne.

Instytucja wznowienia postępowania z art.401¹ kpc nie uchroni pozwanego od konieczności wypłaty zasądzonych roszczeń , co przy kumulacji roszczeń kierowców stanowi realne zagrożenie dla dalszego funkcjonowania danego przedsiębiorcy.

Natomiast odzyskanie po wznowieniu postępowania niesłusznie zasądzonych i wypłaconych należności od kierowców jest praktycznie nieosiągalne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak słusznie zauważył pozwany z dniem 08.09.2016r. do art.177 par.1 kpc dodany jest pkt.3¹ w brzmieniu „ jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucji lub Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Dz. U. z 2015r., poz.1311).

W postępowaniu II instancji poprzez art.391 par. 1 kpc odpowiednie zastosowanie znajduje art.316 par.1 kp , z którego wynika, że Sąd wydając wyrok bierze za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W rozumieniu tego przepisu stanem rzeczy są nie tylko okoliczności faktyczne lecz również przepisy prawa.

Zatem zważywszy na sens uregulowania znajdującego się w art.382 kpc Sąd II instancji obowiązany jest brać pod rozwagę zmiany zarówno w stanie faktycznym jak i w stanie prawnym, jeżeli wpływają na treść orzeczenia w danej sprawie. Zmiany w stanie prawnym powinny być przy tym uwzględnione z urzędu / post. S. N z 10.11.1998r. III CKN 255/98 wyrok S.N. 25.09.2001r. I CK 179/99 i z dnia 30.07.2003r. II CKN 414/01/

Tak więc, gdy po wydaniu zaskarżonego postanowienia wszedł w życie przepis art.177 par.1 pkt.3¹kpc, który dał Sądowi możliwość zawieszenia postępowania jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym , Sąd odwoławczy ma obowiązek uwzględnić zmianę stanu prawnego.

Zarzut skarżącego o niewłaściwym zastosowaniu art.177 par.1 pkt.1 stał się bezprzedmiotowy , bo ustawodawca wprost dał sądowi możliwość zawieszenia postępowania w pkt.3¹ tego artykułu, kierując się wcześniejszym orzecznictwem Sądu Najwyższego dotyczącym tej kwestii.

Zauważyć należy przy tym, że art.401¹ kpc daje wprawdzie możliwość stronom wznowienia postępowania ale w okolicznościach konkretnej sprawy należy brać pod uwagę uzasadniony interes każdej ze stron postępowania.

Powód dochodzi dodatkowych należności z tytułu pracy i nie jest pozbawiony środków utrzymania a w razie wygrania sprawy może się domagać odsetek za opóźnienie. Pozwany natomiast w przypadku przegrania sprawy będzie zobowiązany je wypłacić a jej odzyskanie praktycznie będzie trudne. W sytuacji firmy transportowej przy kumulacji roszczeń kierowców powstaje zagrożenie dla dalszego funkcjonowania firmy.

Dlatego też Sąd na mocy art.397 par.2 kpc w związku z art.385 kpc oddalił zażalenie jako niezasadne.

Kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy wynikającą z art.98 kpc Sąd zasądził koszty postępowania zażaleniowego na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu / j. t. Dz. U z 2013r., poz.490/, gdy postępowanie w sprawie zostało wszczęte 13.05.2015r.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Mariola Łącka SSO Janina Kościelniak